

In Search of the Phoenix

Eefje Van den Brande stelt tentoon in de Warande (Turnhout) 2021

Wie voor een werk van Eefje Van den Brande staat ziet vooreerst een frenetieke explosie van kleur. Het vergt wat tijd om alle visuele prikkels die in één onbeheerste geut op je afkomen te verwerken. Wanneer het geheel enigszins tot stilstand is gekomen in je brein, kun je op ontdekking. Fabelachtige wezens, slingerende lianen, wenteltrappen en rorschachvlekken nemen je mee doorheen een persoonlijke en collectieve hergeboorte.

Het begint altijd met een vlek, van ecoline. Als deze geheel eigenzinnig is opgedroogd, op een onderlaag van acryl, neemt Eefje Van den Brande haar penseel. Ze sluit de ogen en brengt in een vloeiende, intuïtieve beweging een aantal kronkelende, felgekleurde lijnen aan. Ook fluo schuwt ze hierbij niet. Daarna luistert ze naar het doek, naar de vorm. Wat heeft het nog nodig, wat dient zich aan? Welke schimmen of symbolen werken zich naar boven? Het kan een vogel zijn, een gezicht, een paard, een uitreikende hand, een schedel, en meestal een hybride van van alles. Figuratie en abstractie mengen zich tot een chimaera, die in enkel in haar hoogsteigen verbeelding kon ontstaan.

Ook kleuren beeldt Eefje Van den Brande zich vooraf in, voor ze zich een weg banen naar het canvas. Wat zal werken en wat niet? Het is een constante conversatie, tussen de kunstenaar en haar werk. Soms valt het gesprek stil, neemt de angst voor mislukking het even over. Het denken interenieert en houdt de onbewuste flow tegen. Dan mag het schilderij een paar dagen rusten, wachten op een nieuwe, onbezwaarde blik. Finaal keert het vertrouwen terug en volgen de laatste, vaak erg uitbundige toetsen. Ze wordt geleid, laat zich leiden. Telkens opnieuw doorloopt de kunstenaar dit intensieve proces, als een feniks, die met elk schilderij mag herrijzen, uit twijfel en terughoudendheid.

Vele van deze werken ontstonden immers vanaf de eerste lockdown, in voorjaar 2020. Waar Eefje Van den Brande daarvoor vaak eerder donkere, introverte werken schilderde, bracht deze uitdagende periode uit ons aller bestaan, haar naar een geheel andere, meer dynamische schrijftuur. Het donker maakte meer plaats voor licht, het ingetogene ruimte baan voor extravasie en kleuruitpattingen. Kleuren die ze in een reeks stuk voor stuk exploreert. Haar eigen metamorfose ging die van de wereld vooraf, ze brak los uit de bescheidenheid, uit de melancholie, om nu op haar manier volop te schitteren.

Gevoel is een leidraad, alsook haar liefde voor dieren, waarmee ze een diepe, vanzelfsprekende connectie heeft. Vaak wordt pas achteraf duidelijk welke emotie zich naar de oppervlakte heeft gewerkt vanuit haar onderbewustzijn. De schilderijen zijn spiegels, die haar iets vertellen over haar ziel. De schaduwkanten van voorheen zijn nog zichtbaar, in sommige donkere vlekken, maar worden stevig gecounterd door vrolijkheid. De werken van Eefje Van den Brande geven energie, laden je op, steken de lichtjes aan in jouw lijf, hart, brein. Aangezien ze multi-interpretabel zijn, zijn ze voor jou als kijker ook een spiegel.

Welke weg neem jij? Dat maak je helemaal zelf uit. Er zijn ontelbare manieren om door haar werk te navigeren. Er zijn ook oneindig veel reizen die je erdoorheen kunt maken. Zelf wordt ze nog steeds verrast door haar werk. Het vertelt haar bij elke revisie iets anders. Meer dan dat wenst ze niet voor haar toeschouwers: verwondering. Ze hoopt hiermee tools aan te reiken voor deze tijd. Het vermogen om lichtpuntjes te ontwaren, ondanks de vele uitdagingen. De nood aan verbondenheid, het verlangen naar vrijheid en het belang van hoop. Laten we oude gewoontes los, om zoals de feniks herboren te worden, met een groter besef van wat echt belangrijk is? Eefje Van den Brande toont je alvast de weg.